

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Večja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3678

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3678

NO. 199. — ŠTEV. 199.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 25, 1934. — SOBOTA, 25. AVGUSTA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

MUSSOLINI NAPOVEDUJE SKORAJŠNJO VOJNO

ZADNI LAŠKI MANEVRI SO SE VRŠILI NA OZEMLJU, KI JE SLIČNO KRAŠKEMU

"Mi moramo postati bojevit narod!" je vzkliknil Mussolini ter pokazal proti vzhodu. — Vojaški atašeji tujih držav so se čudili njegovi odkritosrčnosti. — Manevri so se vršili v hribovitem in razoranem ozemlju, kjer je veliko pomanjkanje vode.

BOLOGNA, Italija, 24. avgusta. — Italijanski ministrski predsednik Mussolini je zaduhal vojno. Tega svojega odkritja pa ne skriva in ga ne skuša obdati z diplomatskimi frazami. Odkrito in brez ovinkov je povedal, kaj in kako.

Ko so bili končani letošnji armadni manevari, je pozval na prostorno polje v tukajšnji bližini pet tisoč italijanskih častnikov ter vojaške atašeje tujih držav.

Diktator je bil oblečen v korporalsko uniformo ter je stal v stolpu modernega napadalnega tanka.

Neprestano se je oziral proti vzhodu, tja, kjer leži Jugoslavija ter je večkrat tudi z roko pokazal v vzhodno smer, ko je govoril: —

— Vsak trenutek lahko izbruhne vojna. Nihče v Evropi si je ne želi, toda rečem vam, vojna je v zraku!

— Ni toliko potrebno, da bi se pripravljali za vojno, ki lahko izbruhne jutri, pač se pa moramo pripraviti na vojno, ki utegne izbruhniti že danes. Mi moramo postati vojaški narod, militaristični narod! Pravzaprav bi moral reči — bojevit narod!

Italijanski častniki so mu navdušeno zaploskali, Mussolini je pa nadaljeval:

— Proti koncu meseca julija se je razvil položaj, ki ga ni nihče slutil. Ta položaj je bil sličen onemu leta 1914. Če bi ne bili poslali svojih divizij na mejo, bi nastali taki zapletljivi, da bi jih mogel edino le glas topov razvozlati.

Mussoliniju se je obraz še bolj zresnil kakor običajno.

Navzoči vojaški atašeji tujih sil, med njimi stotnik ameriške armade, Francis Brady, so napeto poslušali, da bi ne preslišali niti besedice te velevažne izjave.

Duce je značilno zamahnil z roko ter pokazal na ozemlje v okolici: —

— Gospodje, opozoriti vas moram, da je ozemlje, na katerem so se vršili manevari, zelo slično ozemlju ob naši vzhodni meji. Hribovita in razorana zemlja, v kateri zelo primanjkuje vode.

(Mussolini je s tem namignil na možno vojno z Jugoslavijo. Prvi spopadi bi se v tem slučaju završili na Krasu. Op. ur.)

Nekateri domnevajo, da je Mussolini temeljito izpremenil svojo politiko. Rad bi pridobil Francoze na svojo stran in sicer proti Nemcem in Jugoslovanom.

Mussolini in tudi kralj, ki je opazoval maneuvre, sta z uspehom povsem zadovoljna. Mussolini je pri tej priliki pohvalil častnike in vojake za njihovo pridnost. Posebno je hvalil gozdno milico in oddelke, ki so preskrbovali armado z vodo.

Svoj govor je zaključil z besedami: —

— Politično, gospodarsko in duhovno življenje naroda naj bi temeljilo na vojaških potrebah. Ker se nekateri narodi dvigajo, drugi pa propadajo, bo navzlic mirovnim konferencam in pogodbam spremeljala vojna narode še dolgo stoletja.

Dostavil je, da je ves italijanski narod kot en mož pripravljen za vsak slučaj.

RIM, Italija 24. avgusta. — Mussolini je uvedel splošno kampanjo proti zakrknjenim samcem. Danes je bila odpuščena cela vrsta neporočenih župnikov v provinci Allessandria.

General Johnson pri predsedniku

OSTER PROTEST SOVJETOV

Rusija protestira proti aretaciji sovjetskih državljanov. — Obdolžbe proti njim so "neumno" iznajdene.

Moskva, Rusija, 24. avgusta. — Sovjetska vlada je proti aretaciji 88 ruskih uslužbencev pri kitajski vzhodni železnici protestirala naravnost pri japonski vladi. Sovjetska vlada je že prej protestirala pri mančukvanski vladi in od nje zahtevala, da izpusti zaprte Ruse.

Protest sovjetske vlade je vročil poslanik Konstantin Jurenev japonskemu zunanjemu ministru Koki Hiroto.

V protestu pravi sovjetska vlada, da je bila aretacija ruskih državljanov "neumna" in odločno zavrača japonsko trditve, da so sovjetski železniški uslužbenci v zvezi z roparji razdejali železniški tir, napadali vlake in delali drugo škodo na železnici in da so vse take obdolžitve "neumno" iznajdene.

Dalje pravi sovjetski protest: —

Sovjetska vlada ne more drugače misliti, kot da slične in pogosto ponovljene izjave japonskega vojnega ministrstva, skupno z dejanji v Mandžuriji, dokazujejo, da imajo nekateri japonski uradni krogi agresivne namene.

Ker sovjetska vlada smatra mandžurske oblasti in japonsko vlado odgovorne za gori imenovana dejanja, mi je naročila, da vam vročim ta protest.

Vlada socialističnih sovjetskih republik pričakuje, da bo japonska vlada storila vse potrebne korake.

AVTOMOBILSKE NEZGODE TREH LET

Washington, D. C., 2. avgusta. Leta 1931 je bilo v Združenih državah 860,000 avtomobilskih nesreč; pokodovanih je bilo 860,000 ljudi, ubitih 32,429. Leta 1932 je bilo 745,3000 nesreč, 904,800 pokodovanih in 28,240 ubitih. Leta 1933 pa je bilo 756,000 nesreč, 850,700 pokodovanih in 29,900 oseb ubitih.

GRADBA BOJNIH LADIJ

Washington, D. C., 24. avgusta. — Da postane ameriška mornarica med vsemi najmočnejša, je mornariški departament sklenil pogodbo za zgraditve 24 bojnih ladij.

ODSEKANA KACJA GLAVA PIČILA

Jacksonville, Fla., 24. avgusta. — Thomas Swillie je s sekuro odsekal glavo štiri čevlje dolgi kači. Glava pa je skočila proti njemu in strupeni zobje so se zapčili v njegovo roko. Zdravnik mu je vbrizgal antivenon.

MRS. CLIFF JE OPISALA UMOR

Wright je bil omamljen z udarcem s kladivom po glavi. — Nato je bil večkrat povožen.

Cooperstown, N. Y., 24. avgusta. — Glavna priča v procesu proti Mrs. Coe, Mrs. Martha Cliff je podala dramatični popis umora, katerega je z njeno pomočjo izvršila Mrs. Coe. Mrs. Cliff je povedala, kako sta z Mrs. Coe 14. junija pripeljali Wrighta na samotno cesto, kako ga je Mrs. Coe s kladivom omamila, sama pa nato večkrat čezenj vozila avtomobil.

Mrs. Cliff, ki je stara 27 let in mati enega otroka, je tudi stavljena pod obtožbo umora, toda ji je državni pravdnik za njeno pričevanje dovolil, da se je spoznala krivo uboja, ne pa umora. V sled tega ne bo obsojena na električni stol, kateri čaka Mrs. Coe, temveč bo dobila večletno, ali celo do smrtne ječe.

Mrs. Cliff je v noči 14. junija vozila avtomobil, zadej pa je sedela Mrs. Coe z Wrightom. Na Crumhorn hribu sta Mrs. Coe in Wright izstopila iz avtomobila in sta šla nekaj korakov naprej.

— Približno kako daleč ste bili od Harryja Wrighta in Eve Coe? — jo vpraša državni pravdnik.

— Okoli 20 čevljev.

— Kje je stal Wright in kaj je delal?

— Stal je na cesti in si je ogledoval drevesa.

— Kaj je napravil potem?

— Slišala je, da sem pogrnala vtomobil in je hotel skočiti v stran. V tem trenutku ga je zadel udarec Mrs. Coe.

— Ali ste skušali avtomobil vstaviti?

— Ne.

— Zakaj ne?

— Bila sem prenervezna in nisem ga mogla vstaviti.

Mrs. Benjamin Hunt je izpovedala, da je 14. junija videla obe ženi stati pri avtomobilu in slišala, kako je rekla Mrs. Coe Cliffovi: — Storiš nisem nič več kot ti in bom do jutri tukaj ostala.

Byrdu se zdravje boljša.

Little America, 24. avgusta. Dr. Thomas C. Poulter je po radiju sporočil, da se Byrdu zdravlje vidno izboljšuje in gre vsak dan tudi nekaj časa na izprehod, drugače pa ostaja v sneženi koči.

ARETACIJE MACEDONCEV

Sofija, Bolgarska, 24. avgusta. — V zvezi z vladnim nastopom proti Macedoncem je bil aretiran predsednik macedonskega narodnega odbora in delegat macedonskih izseljencev dr. Kondos. Ž njim je bilo aretiranih tudi več drugih članov macedonskega odbora in bodo vsi internirani v raznih krajih Bolgarske.

NAPAČNA SLED ZA ROPARJI

Dva osumljenca sta bila izpuščena. — Oba sta se prostovoljno zglasila. — Roparji so popolnoma izginili.

Trije dnevi so že potekali po roparskem napadu na oklopni avtomobil v Brooklynu, ko so roparji odnesli \$427,950, toda policija še ni našla nikakega sledu za roparji.

Pa ne, da bi policija držala križem roke. Preiskala je več sto sledov, toda do sedaj ni prišla zločincem niti za korak bližje. Odkar so nekateri ljudje v torek dopoldne videli roparje, da so pri Bay 35 St. skočili v motorni čoln, so izginili kot bi se vdrli v zemljo.

Ker policija z iskanjem roparjev ni imela sreče, je hoteli priti na njihovo sled s pomočjo znanih zločincev in vsak policist je dobil naročilo aretirat nekdanja tovariša zločinskega, sedaj že mrtvega tihotapeca z žganjem Charlesa Bannie Higginsa, Jacka McCarthyja in Billa Baileya. Kakšen posel imata sedaj, policiji ni znano, toda svoj čas sta bila člana družbe, ki je vtihotapljala prepovedano žganje.

Predno pa je policija pričela iskati, da sta se oba zglasila dveh različnih policij, stražnicah. Rekla sta, da sta slišala, da ju išče policija, zato sta se sama prostovoljno zglasila, ker jima vest ničesar ne očita. Da pa je policija obrnila svoje oči na nju, je iskati vzrok v njunem dosedanem življenju.

McCarthy je bil policist, ko je Higgins pričel s svojim delovanjem. Higgins je s prodajanjem žganja naglo bogatel in McCarthy ga je občudoval. In ko je bil leta 1928 Higgins aretiran, je McCarthy na policijski stražnici položil svoj policijski znak na mizo in je odšel z besedami: — Ne morem več gledati, da mojega starega prijatelja tako preganjate.

DILLINGERJEV TOVARIS USTRELJEN

St. Paul, Minn., 24. avgusta.

Najpoglavitejši član Dillingerjeve roparske tolpe Homer van Meter je padel pod krogla mi zveznih detektivov. Policija je izvedela, da se van Meter nahaja v St. Paulu in ga je zvalila v past. Detektivji so vedeli, da mora van Meter priti okoli vogala Marion St. in University Ave. Van Meter res pride po University Ave., ki je glavna ulica, ki veže St. Paul z Minneapolisom. Detektivji mu zapovedo ustaviti se, toda van Meter steče čez ulico in prične streljati. Detektivji pa oddajo nanj krogle iz strojnih puško, in van Meter se zgrudi s 50 krogli v svojem telesu mrtven na tla.

TUDI PRAVNI ZASTOPNIK JE BIL POZVAN V BELO HIŠO

WASHINGTON, D. C., 24. avgusta. — Predsednik Roosevelt se je danes več kot dve uri posvetoval z generalom Johnsonom, diktatorjem NRA. Razpravljala sta glede reorganizacije te važne vladne agenture. Predsednik je odredil, naj bo načrt reorganizacije dovršen v dveh tednih ter naj stopi takoj nato v veljavo.

DVA ČASTNIKA OBSOJENA NA SMRT

Dva častnika sta skušala strmoglaviti Batisto. — Vstaja je bila določena za 4. september.

Havana, Kuba, 24. avgusta. — Dva štabna častnika kubanske armade, major Angel Echevarria in mladi načelnik poizvedovalne službe stotnik Agostino Ericce sta bila pred vojnim sodiščem zaradi zarote proti vrhovnemu poveljniku kubanske armade oberstu Fulgencio Batista obsojena na smrt. Vstaja je bila določena na dan prve obletnice 4. septembra, ko je tedanji sergent Batista prevzel vrhovno poveljstvo nad armado. Vstaja bi se imela pričeti v provinci Pinar del Rio, toda je bila zadušena v kali. Mladi poveljnik armade v provinci Pinar del Rio, oberst Mario Hernandez, ki je bil poleg Echevarria voditelj zarote, je bil smrtno ranjen, ko se je uprl pri aretaciji. Pri prevozu v Havano pa je bil pri avtomobilski nesreči ubit.

Pri obravnavi je šest častnikov pričelo, da sta obtožbenca s Hernandezom zasnovala zaroto, po kateri naj bi bil Batista odstranjen, ali pa, če bi bilo potrebno, tudi umorjen. Smrtno obsodbo je najprej odobril Batista, nato pa jo je predsednik Mendieta podpisal.

ODPUST UČITELJIC

Washington, D. C., 24. avgusta. — Tajnik za notranje zadeve Harold L. Ickes je odslovil 7 belih učiteljic na jugozapadu, ker so slabo postopale z indijanskimi otroci.

FRANCOSKI VOHUNI OBSOJENI

Metz, Francija, 24. avgusta. Dva Nemca in dva Francoza, med njimi en slep vojni veterani, so bili pod obdolžbo, da so vohunili ob francoskih obmejnih utrdbah, obsojeni na zaporno kazen. Slep veterani J. V. N. Rathke in Otto Baltes sta bila obsojena na 18 mesecev ječe. Alis Frischmann je dobil dve leti, Jean Rupp, ki še ni bil prijat, pa je bil v od-

Predno bo NRA reorganizirana, bo pa poteklo najmanj par mesecev.

Komaj je zapustil Johnson Belo hišo, je bil pozvan v predsednikovo pisarno Donald Richberg, pravni zastopnik NRA.

Richberg in Johnson sta odločno zanikala, da vlada med njima kakšno nesoglasje. Navlic temu se pa te govornice vztrajno vzdržujejo.

Iz precej zanesljivega vira se je zvedelo, da Roosevelt dosti bolj vpoštevata Richbergove kakor pa Johnsonove nasvete glede reorganizacije NRA.

Na vprašanje, če bo ostal na čelu NRA, je Johnson odvrnil, da ne ve. Vbodoče bo načeloval NRA odbor petih administratorjev. Načelnik tega odbora bo imel odločilno besedo.

Pozneje je sprejel predsednik časniške poročevalce ter jim rekel, da bo prihodnjemu kongresu predlagal, naj bodo nekateri določbe NRA trajno v veljavi.

Kakor znano, izgubi NRA dne 16. junija prihodnjega leta svojo veljavo.

HLADNO VREME NA ZAPADU

Kansas City, Kans., 22. avgusta. — Po srednjem zapadu so zaprli električne vetrnice in so si ljudje poiskali sweaterje, ko je po dolgih mesecih vročino pregnalo hladnejše vreme.

Po državah Missouri, Kansas, Nebraska, Iowa, Arkansas in Oklahoma dežele, ali je pa saj oblačno. Toploter je padel do 60 stopinj.

Toda ni še bilo dovolj dežja, da bi pričelo kaj zeleneti, ali pa da bi reke in potoki zopet tekli.

POSREDOVANJE GLEDE CHACO

Buenos Aires, Argentina, 24. avgusta. — Argentina, Brazilija in Združene države skušajo zaradi Chaco sklicati mirovno konferenco, ki bo zborovala v Buenos Aires. Vse tri vlade so predlagale Boliviji in Paragvaju, da prenehata z bojevanjem in pošljeta svoje zastopnike v Buenos Aires, da razpravljajo o pogojih za stalni mir.

Paragvaj je pripravljen sprejeti povabilo pod pogojem, da se sovravnosti več ne obnovi. Bolivija pa je zadovoljna pogajati se za mir, ako dobi pristanišče ob reki Paragvaj.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

GLAS NARODA

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation). I. Benedik, Trezor. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

BOJ S TEMNIMI ELEMENTI

Nedolgo tega so bili še najbolj prebrisan politiki pričrpani, da začasa sedanje generacije ne bo mogoče odpraviti zveznih in državnih postav, ki prepovedujejo izdelovanje in prodajo opojnih pijač. Treba je bilo pa le pogumnega voditelja, ki je v predendljivo kratkem času završil nekaj dozdevno nemogočega.

Dopisi.

Waukegan, Ill.

Konečno smo vendar dočkali nedeljo, da nima nobeno tujakinske družbe ali organizacije svojega piknika, ker do sedaj je že večina društev svoje piknike imela, in tako je sedaj priložnost, da priredi svoj piknik tudi naš Klub vrhniških enajstošolcev.

Centjeni gospod predsednik! Z veseljem sem sprejel Vaše cenjeno pismo od 12. t. m., v katerem mi sporočate, da me je imenoval klub vrhniških enajstošolcev za svojega častnega člana.

GLAS NARODA zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za štiri kraje stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Obrazov, a začeti le še niso hoteli. Koga za vruga pa še pričakujejo, sem si mislil. Poleg govorniškega odra uglemam orjaško postavu jugoslovenskega konzula, kateri nekaj govori z osebo poleg njega.

Nato zagledam A. Grdina z njegovo kamero. Zdelo se mi je, da bi tudi on rad težko pričakovanega kje izsledil ter ga ovekovečil v filmu. Zopet sem si mislil, pričakovani mora biti najmanj kak kraljev odposlanec, da radi njega cel program zadržujejo.

Med pogovorom se je tudi program začel, pa sprva so bili večina govori. Program je bil zelo obširen in predolg, da bi ga mogel opisati. Urejen pa je bil tako, da so glavne točke nastopa Slovencev uvrstili že čisto proti koncu ter če bi pred zaključkom deževalo, pa bi Slovence naprlo. Saj

v drugi polovici so enkrat že začele padati debele kaplje, pa je močan veter hitro oblake naprej pognal. Najbolj značilna točka programa zame je bila, ko je govoril jugoslovanski Capt. L. Cukela, kateri je aktivni častnik ameriške marine ter edini, ki je odlikovan od armade in mornarice za hrabrost v vojni z kongresno medaljo. Kolajn je imel polna prsa, tudi od drugih zvezniških držav.

Pozdrav! Matija Pogorelec. OBISK. Včeraj nas je obiskal Mr. Anton J. Terbovec, urednik "Nove Dobe" in originator satirične kolone "Vsak po svoje". Svoje zaslužene počitnice bo porabil, da obiše svoje prijatelje in znance po vzhodnih državah.

ROMAN "PROKLETSTVO LJUBEZNI" je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimanjem. \$1.50 (2 KNJIGI) V zaloga ima KNJIGARNA GLAS NARODA 216 West 18th Street New York, N. Y.

Peter Zgaga

Naj bo pa za nameček še ena o avtomobilih, ker sem baš pri tej stvari. Povedal bom o rojaku, ki je imel čedno ženico in si je kmalu po poroki kupil čeden avtomobil. Ko se je nekdo vozil sami, ga je dohitela nesreča. Zavozil je v globok jarek ter avtomobil popolnoma razbil. Po čudnem naključju se ni njemu nič zgodilo.

Vrata so se sunkoma odprla. Mož je planil v sobo, divje pogledal ter takole pozdravil svojo ljubo ženico: — Daj mi deset dolarjev! Takoj mi jih daj! Moj Bog, še zmešalo se mi bo... — Se ti že meša, se ti že meša — ga je ljubko potolažila — ker hočeš od mene deset dolarjev.

Vsak član kluba je prispeval po \$1.25 za enoletno članarino, katera vsota se porabi za to prvo klubovo prireditev, kakor se bodo porabili tudi dohodki, vplačani od prijateljskih družin, katere je članstvo na ta piknik povabilo. Določeno je namreč bilo \$1.25 za vsako družino, katera se tega piknika udeleži, ter se želi, da pripeljejo vsi svojo mladino seboj, za katero bo istotako pripravljeno dovolj zabave, sladolega, sladke pijače in drugih sladkih dobrot, ne da bi jim bilo treba zanje nadlegovati svoje starše za niklje ali dajme. Za odrasle bode pa hladnega piva na razpolago dovolj, ne da bi se vrstili pri blagajnikovi mizi in kupovali običajne tikete, ker klub ne hrepeni po nikaki stalni blagajni, ter bomo le gledali na zadovoljstvo navzočih.

Na pikniku bodo tudi vsakovrstne tekme, za katere so določene tudi male nagrade v denarju. Edino kar se tiče jedil ali prigrizka, naj prinese vsaka družina seboj, četudi bo nekoliko tudi na pikniku pripravljene. Na prostor piknika bo vozil s svojim trukom tudi naš sošolec John Mesece, in sicer bo odhajal izpred Slovenskega Narodnega Doma ob 10.30 dopoldne, 12.30 popoldne in ob 2. popoldne. Razume se, da ni tudi za prevoz tja in nazaj kak posebnih pristojbin. Za slučaj deževnega vremena pa se vrši piknik prihodnjo nedeljo. Klub je medtem tudi v številu nekoliko napredoval, ter šteje danes čez 40 sošolcev. Oni, kateri so se izjavili za pristop h klubu do 16. julija, so pristopnine/prosti, kdor pristopi pa sedaj, je določeno poleg članarine en dolar pristopnine. O našem klubu je bilo čitati lepo priznanje tudi v ljubljanskih dnevnikih "Jutra" in "Slovenca". Prejeli smo med tem tudi pismo vrhniškega župana Mr. Stanka Hočevarja, katerega je klub imenoval za častnega člana ter podajam njegovo pismo v prevodu.

Obširni prostor Lagoon gledališča, kateri ima oder na prostem je bil že precej zaseden, posebno oni deli, kjer ni bilo vstopnine za plačati. Govorice v splošnem je bilo čuti največ v srbohrvaščini. Program je bil določen za 3. uro popoldne. Soparno solnce je pripekalo posebno na one, katere ni zadela senca strehe. Pred začetkom sem opazil nervozno tekanje rediteljev in vodilnih osebnosti sem in tja. Gledali so na svoje ure in proti dohodom. V bližini velikega odra je bilo videti skupine nežnega spola v pestrih narodnih nošah troimenega naroda. Najbolj so mi ugajala seveda Slovence z pozlačeni avbami in svilenimi rutami. Občinstvo si je otiralo pot z

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU. V JUGOSLAVIJO V ITALIJO. Ker se cene sedaj hitro menjajo so navedene cene podvržene spremembi gori ali doli.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BREZPOSELN

Vedel je, da ni prijetno biti brez službe, da pa je tako hudo, si niti v sanjah ni mogel misliti. Nekdaj, ko je bil še zaposlen, si je dejal, da se že živi, če tudi je človek brez tistega stalnega nameščenja, ki mu pravimo brezposelnost, saj je človek zato lepo svoboden in gre kamor hoče. Opoldne potрка pri tem ali onem znanecu, kjer dobi kosilo, za samega je kmalu dovolj. Če pa nima znanec, se oglasi v kuhinji za brezposelne, kjer mu postrežejo. Če je zima, se lahko ogreje v ogrevalnici, a poleti je ogrevalnica vsa božja priroda.

Ko je postal brezposeln, je spoznal, da se je pošteno motil, zastrmel se je v prepad, iz katerega ni videl izhoda. Spoznal je, da brezposelnik ni izgubil samo svoje službe, temveč vse kaj več, tudi svojo čast in sploh vse.

Společka je nastopal še dokaj svobodno. Obiskal je nekaj znanec in jim zaupal, da je ob krhu. Njegov prvi prijatelj je neverjetno zmaljal z glavo, o-braz se mu je zasenčil, postal je ves uraden in strog. Nazadnje je vzel iz žepa nekaj dinarjev, mu jih dal in pripomnil, da obzalnje, da poslej ne more več z njim na skupne nedeljske izlete.

Tih in potrj je pri drugem prijatelju, ki mu je samo sočutno stisnil roko, a ko je brezposeln odhajal, je hitro za njim zaklenil vrata.

In tako je šlo dalje in naprej. Kmalu je spoznal, da se ga vsi ogibajo, da ga nihče več ne povabi v družbo, skratka, da je izobčen ne samo iz službe, temveč iz človeške družbe sploh.

Njegovi znaneci so priredili veselico. Hotel se je udeležiti, zlasti se, ker je vedel, da bo tam našel svojo izvoljenko Angelo, hčer bogatega trgovca, kateri so vsi dvorili, pa si je vendar izbrala njega. Laskala mu je misel, da bo dekle pristopilo k njemu, mu stisnilo roko in šepnilo:

"Kaj zato, če se brezposeln! Moj oče te bo sprejel v pisarno, da se uvideš, saj itak kmalu postaneš moj mož!"

Komaj je čakal tiste nedelje. Ko pa je prispel na veselico, je bil razočaran. Znaneci in prijatelji so mu pokazali hrbet. Ko

je izvoljenki hotel poljubiti roko, mu jo je odtegnila in zbežala.

Pobegnil je, hitel je v prido, v polje, v gozd. Trpel je in drhtel v svoji nemoči in kled usodo.

Zjutraj se je vrnil domov, se zaprl v sobo in pisal svojemu bogatemu svaku, kako se mu godi. Ker je imel trd tilnik, ga ni hotel takoj nadlegovati, a zdaj se je čutil preveč v stiski in izbruhnilo je v njem.

Svak mu je takoj odgovoril in ga oštel, zakaj se ni takoj oglasil, saj vendar ve, da ima svak zveze in bi mu ne bilo treba na cesto. Zabičal mu je, naj zataji, da je brez službe, in naj reče, da je dobil že drugo nameščenje. Priložil mu je tudi večjo vsoto denarja.

Brezposeln si je kupil novo obleko in razglasil, da mu je svak sam svetoval, naj skuša priti drugam v službo, ali pa naj pride k njemu za družabnika, kar bo zdaj tudi storil.

Brezposeln si je kupil novo obleko in razglasil, da mu je svak sam svetoval, naj skuša priti drugam v službo, ali pa naj pride k njemu za družabnika, kar bo zdaj tudi storil.

Spet so njegovi tovariši priredili veselico in udeležil se je je.

Vse se je spremenilo. Prijatelji so se vračali, ga prijazno pozdravljali in mu napivali, njegova Angela je imela dovolj časa in vedno se je smukala okoli njega. A ni se menil za njo, ostal je nedosegljiv, saj je vedel, da je vse samo zato, ker se je raznesla vest, da postane družabnik svojega milijonar-skega svaka.

In poročal je svaku, ki se je smejal od srca in mu spet poslal denarja ter ga obiskal z avtomobilom.

Ko je brezposeln odhajal, je priredil odhodnico samim siromašnim brezposelnim siromakom.

Lokalni list je pisal o njem laskavo pohvalo, da odhaja eden najboljših in najidealnejših uradnikov, ki je globlje kakor vsi drugi čuvstvovali z ljudsko dušo in ga bodo vsi prijatelji in tudi drugi ljudje pogrešali.

Na kolodvoru je srečal Angelo. S šopkom rdečih nageljev je hodila po peronu in ga za-

lostno gledala. Ni je ogovoril. Sam in resen se je odpeljal, saj je spoznal, da mu je brezposelnost mnogo koristila, kajti preje je bil tako naiven, da je računal na prijatelje in na izvoljenko, zdaj je vedel, da nima nikogar v tem mestecu, ki bi ga res nesebično ljubil. Zato je mirne duše odhajal.

OD PASTIRJA DO

KRALJA KRALJEV

Sedanji vladar Perzije je sin siromašnih kmetijskih staršev. Ker doma ni bilo kruha za vse, je odšel na vojno. Dolgo je služil kot navaden vojak in tudi takrat, ko mu je bilo že nad 30 let, bi še nihče ne bil mislil, da se skriva v njem bodoči kralj kraljev. Saj mož ni znal niti čitati, niti pisati. Imel je pa odprte oči in bistro glavo. Težko je prenašal, da je njegova ljubljena domovina pod vodstvom nesposobnih vladarjev, igrača v rokah Rusov in Angležev. Ko se je pa začela ruska moč lomiti, je spoznal, da je napočil čas, koko se lahko Perzija za vedno otrse tuje nadvlade.

Vse svoje moči in misli je posvetil temu cilju. Ponoči je študiral, p o d n e v i agitiral. Kmalu je postal častnik in ko so mu postala tla pod nogami prevoča, je pobegnil s svojimi zvestimi pristaši iz armade in postal poglavar opozicijske tople. Zmagal je, postal je general in kmalu še vojni ministar. Leta 1923, pod vlado mladega in nesposobnega šaha Ahameda, se je odločil za drzen prevrat, ki mu je prinesel ministarsko predsedstvo. Pa tudi s tem še ni bil zadovoljen, strmoglavil je prastaro dinastijo in se dal izvoliti za kralja kraljev, ker mu ni bilo težko, saj ga je narod naravnost oboževal. Kronan je bil s pravim orijentalnim sijajem.

Lega Perzije ni baš najugodnejša. Angležem je bila ovira na poti v Indijo, Rusom pa na poti k Perzijskemu zalivu, ki po njem že od nekaj hrepence, kajti to bi bilo edino vse leto odprto rusko morje. Perzija je bila razdeljena v tri dele, v severnem so počeli Rusi, kar so hoteli, v južnem so gospodarili

li Angleži, v srednjem, ki naj bi bil po tistem sporazumu obeh veleil nevtralen, sta pa gospodarili prav za prav obe.

Rusi so utrdili svoj vpliv v Perziji z železniško progo od Kaspiškega morja do Tabrisa, z ustanavljanjem rusko-perzijskih bank in ne v zadnji vrsti z močnimi kozakiški posadkami na meji. Angleži so pa znaznali izpodkopovati politično in javno življenje Perzije. Ni bilo nobenega starejšega plemiškega rodu, ki bi se bil upiral njihovemu denarju. Če se pa le ni dal podkupiti, je podlegel diplomatskim intrigam. Angleži so večno pošiljali v Perzijo svoje najboljše agente in politike. Perzija je bila res brez moči in krvavečega srca je morala gledati, kako črpajo Angleži iz njene zemlje skoraj zastojni olje in petrolej in kako Rusi izvažajo njena mineralna bogastva.

Ko je prišel Resa Khan na krmilo, je korak za korakom uveljavljal svoj program. Najprej je reorganiziral vojsko. Ko je bil že tako daleč, da se je lahko naslonil na fanatično mu udano armado, je strel moč tujeim prodanih starih perzijskih rodov. Pobral jim je ves denar ter odvzel pravico do pobiranja davkov in carine. Poklical je iz inozemstva gospodarske strokovnjake in se točno ravnal po njihovih nasvetih. V pičlih treh letih je postal perzijski proračun aktiven, dolgovi so bili poplačani, državni dohodki so se pomnožili. Kjer je mogel, je novi šah podpiral domačo trgovino, gradil ceste, železnice in letališča. Ko je spoznal, da perzijsko gospodarstvo ne potrebuje več tujecev, je z eno potego peresa odpravil tako zvane kapitulacije, je kakor so se imenovalle skozi stoletja veljavne posebne politične in gospodarske ugodnosti tujecev v Perziji.

Novi šah si pa ni pridobil splošne popularnosti in velike moči samo na račun tujecev in nepriljubljenih plemičev, temveč je znal v interesu domovine nastopiti tudi proti svojim bivšim tovarišem. Več let je vodil vojno z upornimi plemeni, ki se niso hotela ukloniti strogim, novim zakonom in priznati državne suverenosti. Strl je vsak odpor in zdaj je v Perziji tako varno, kakor pri nas. Tovorni avtomobili lahko nemoteno vozijo blago tudi po najbolj divjih gorah in prelazih. Zdalj, ko je osvobodil svojo domovino politično in gospodarsko, pa hoče doseči še višje cilje, kakor dokazuje njegov poset v Turčiji.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

195

Tedaj se je pa Marest odločil za vprašanje:

— Ali mi izvoli monseigneur dati v pomoč stotniho vojaštva?

— Čemu pa? Kaj nimate dovolj policajev?

— Da, za navadno delo. Toda za to, kar mi je naložil gospod policijski ravnatelj, je potrebno dvojno, trojno število...

— Za iskanje?

— Da, ker mi je šinila v glavo srečna misel.

— In sicer?

— Naročiti policajem, naj preiščejo istočasno vsa prenočevališča.

— Čemu pa?

— Da begunec ne bo mogel uiti, če se skriva v eni teh hiš. Ko bodo naši ljudje v enem okraju preiskovali hiše, se bodo gotovo našli ljudje, ki bodo druge obvestili o tem.

Grof de Linieres se je ozrl na Maresta, ki je povešene glave pričakoval odgovora.

— Pa naj bo, — je dejal grof, — takoj bo izdano povelje.

Sedel je k pisalni mizi in napisal nekaj vrstic. Potem je zvil papir, pritisnil nanj pečat in ga dal Marestu.

Marest je še hotel oditi, pa ga je grof zadržal z besedami:

— Zdalj se vsaj ne hoste mogli več izgovarjati, če bo vaše iskanje zopet zaman.

Marest je odgovoril povešene glave:

— Kvečjemu, če bi begunec ne bilo v mestu...

Ne da bi odgovoril je grof de Linieres naglo pripravil več povelj. Marestova opazka ga je bila zadela v živo in hotel je takoj reagirati na njo. Ko so bila vsa povelja zapечатena, je pozvonil in jih izročil slugi.

Marest je še vedno nepremično stal.

— Lahko greste, — je dejal grof, — in ne pozabite na povelja, ki sem vam jih dal.

Marest se je globoko priklonil in odšel.

III.

Komaj je stopil Marest v predsobo, je nastala v njem nenadna izprememba. To ni bil več ponižen sluga, kakor malo poprejši našel je bil zopet strogi izraz dostojanstva, kakor vedno vpričo svojih podrejenih.

Bil je globoko užaljen v svojem samoljubju in čutil je potrebo stresti nad nekom svojo jezo. Stisnjenih pesti je stopal naprej kakor grof de Linieres, kadar je bil slabe volje.

Gredeč proti sobi, kjer so ga pričakovali podrejeni policijski organi, je v duhu znova našteval očitke, ki mu jih je bil zalučal v obraz policijski ravnatelj, da bi našel povod za srdit izpad proti svojim agentom.

Videč ga na pragu, so policijski organi takoj spoznali, da prihaja od grofa slabe volje in da se jim bliža nevihta.

Vstali si vsi naenkrat in čakali, da jih predstojnik ogovori. Počasi, dostojanstveno je stopil Marest v sobo in povešenih očeh se je začel izprehajati po nji, kakor bi razmišljal o zelo težavnih in zapletenih nameri. Tu pa tam je dvignil glavo in uprl srepe oči v tega ali onega podrejenega policista.

Vsi policisti so vedeli, da je njihova služba odvisna samo od Maresta in zato so se vsi bali njegove jeze.

Ta je res takoj izbruhnila.

Razjarjeni Marest je naenkrat obstal in vzkliknil:

— Zelo nezadovoljen sem z vami. Treba bo odpustiti vse, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti.

Iz Marestovih očeh so švigale iskre.

Policisti, ki so dobro poznali svojega predstojnika, niso dvomili, da se bo njegova jeza kmalu polegla.

In res je Marest brez vsakega prehoda naenkrat vzkliknil:

— Če bi hotel točno izpolniti grofovo povelje, bi bili že vsi odpušteni iz službe... Tako bom pa na lastno odgovornost ublažil strogo povelje... Štiriindvajset ur imate časa, da ujamete begunec, ki se mu je posrečilo pobegniti iz Bastille... Ste razumeli, štiriindvajset ur!... Niti ure več!

Policisti so se boječe spogledovali; toda nobenemu ni dišalo odgovarjati. Marest je nadaljeval osorno:

— To je torej edina prilika, da se mi zopet prikupite... Po tem roku vas odpustim. Tako, zdaj veste vse.

In nehoti je pri tem posnemal grofa v njegovih kretnjah. Ko so hoteli policisti po kratkem molku oditi, jih je Marest zadržal z besedami:

— Hočem vas še obvarovati nesreče, ki bi vas zadela, če bi vas odpustil. Zasnoval sem osežen načrt.

Policiste so te predstojnikove besede pomirile.

— Da dosežem svoj cilj, — je nadaljeval Marest, — potrebujem pomoči vas vseh. Toda predno vas pošljem v boj, vas moram vprašati, kaj ste počeli v mestu.

Obrnil se je k prvemu rekoč:

— Kje ste bili vi, Ledru?

— Jaz sem preiskoval okraj Temple...

— In seveda zaman.

— Nobenega sledu za plemičem, ki bi bil podoben zasledovanemu...

— Tepec!... Gromska strela, kaj mislite da... obdrži jetnik neizpremenjeno zmagost in obleko, ki jo nosi vedno... Če je le malo spreten, gospod Ledru, se preobleče in zakrinka...

Potem se je obrnil k drugemu:

— A vi, Truffeme?... Tudi nič, seveda...

Niti vi, Chantepole... In tako ste vsi zapravljali čas, tristo vragov!... Človek bi upal... Sicer pa...

Kar je opazil, da enega policista ni.

— Kje je Nikomed? — je vprašal.

— Išče v okraju Saint Martin in des Innocents, — se je glasil odgovor.

— Tam išče, pravite? V samem središču mesta, kjer nihče ne more napraviti sto korakov ne da bi ga opazili in spoznali.

Po kratkem molku je začel Marest razlagati policistom svoj načrt.

— Po mojem mnenju bo treba preiskati vse dele mesta...

Policisti so se spogledali kakor da se štejajo.

— Še bolje bi bilo, — je nadaljeval njihov predstojnik, — če bi preiskali istočasno vse stanovanjske hiše, vse krčme in prenočevališča od vrha do tal.

— Za to bi bila potrebna cela armada, — je pripomnil Ledru boječe...

— Imel jo bom... Čete Njegovega Velikanstva so pod mojim poveljstvom... Poveljeval jim bom in če se skriva begunec v Parizu, ga primemo.

— Da, — je zamrmral Truffeme, — če je v mestu; toda... zdi se mi... da ni ostal v Parizu.

— Bomo že videli... Zaenkrat naj pa vsak točno izpolni povelje ki ga dobi pisмено.

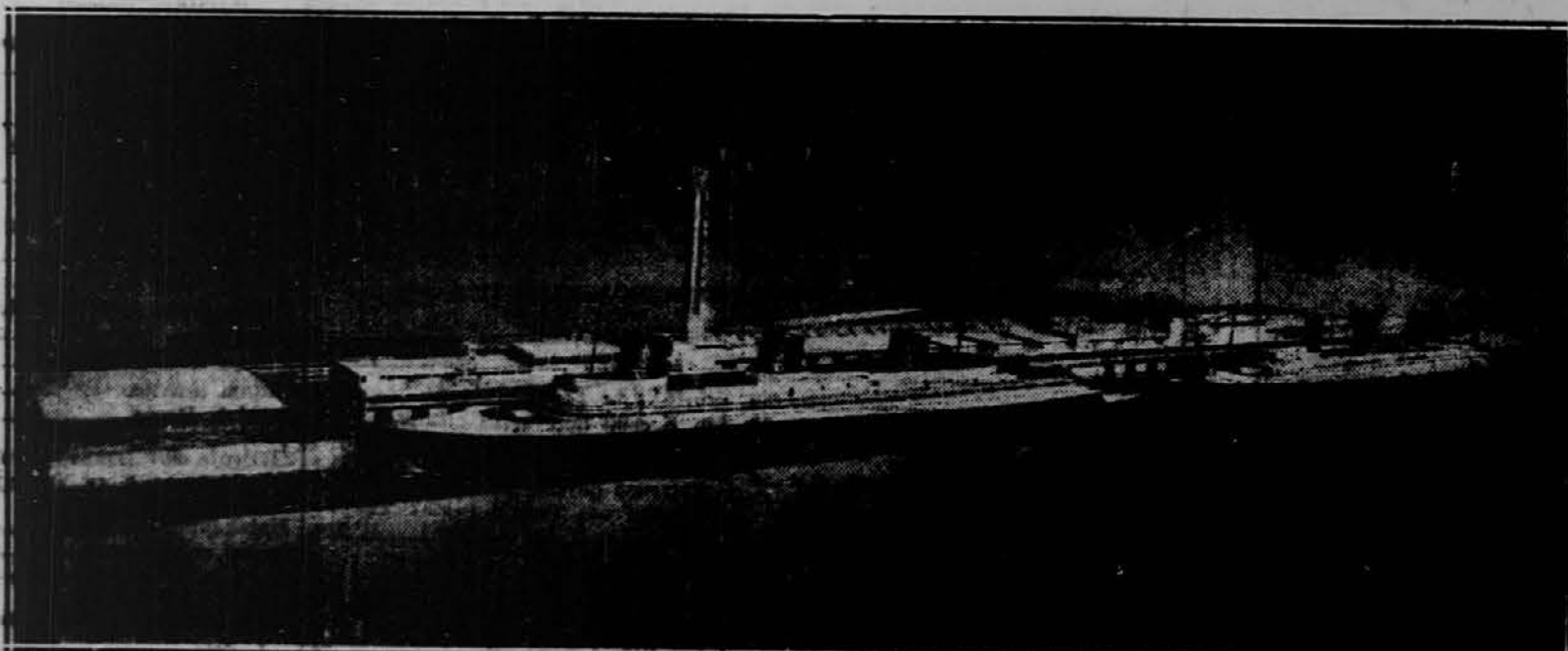
In Marest je stopil dostojanstveno k črni mizici.

Odpri je predalček, vzel iz njega papir in začel pisati z obrazom ministra, ki pošilja brzojavke kraljevskim poslanikom.

Policisti so sedeli na klopi ob steni in molče čakali.

Kar so se odprla vrata in v sobo je planil Nikomed.

(Dalje prihodnjik.)

Slika nam kaže model nove mornariške postaje French Line v Havre s parnikom "Normandie" in "Ile de France"; iz lope vozijo posebni vlaki proti Parizu; motorne rampe omogočajo avtomobilom dostop v vsa tri nadstropja; na 280 čevljev visokem stolpu je termometru slična priprava, ki je ponoči razsvetljena ter vidna daleč v zaliv in registrira plimo in oseko.

Ogromna French Line potniška in blagovna postaja v Havre, največja te vrste na svetu je dovršena ter bo formalno otvorjena to poletje. Dolga je 1897 čevljev, 148 čevljev široka in obsega pet akrov. Za zgrabno je bilo treba 27.000 kubičnih metrov kon-

kreta, 4800 ton jekla in 9700 ton cementsa. Najmoderneje priprave bodo mogočile nagio izkrcanje in vkrcanje potnikov ter nalaganje in razlaganje tovara. Vse priprave so dvojne, tako da je mogoče istočasno dva parnika opremiti. V velikih dvorani za potnike

je prodajalna časopisov, tobaka, florist, bara, telefonski, brzojavni in kabelski urad. Escalatorji, elevatorji in široke stopnice omogočajo v poslopju prehod s parnika na vlak. Avtomobili lahko vozijo po vseh treh nadstropjih.

280 čevljev visok stolp je nogoče videti daleč v zaliv. Na strani proti morju bo ponoči razsvetljena priprava, ki bo kazala gibanje morja.

Poslopje sta zgradili French Line in državna železnica v namenu, da potnikom še bolj ustrožeta.

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Bozo mu ponudi pismo. In ko ga Kolniko prebere, pravi Bozo:

Kakor stoji stvari, moram biti vesel, da ima moja sestra gotovo službo. Dokler ji sam ne morem ustanoviti primerne domače moram pustiti v njeni službi. Toda upam, da ne bo več dolgo trajalo. Ako mi iznajdba prinese uspeh, bom mogoč skrbeli za sestro.

Potem pa bova oba želela, da imas uspeh. Prihodnji dnevi potekajo obema prijateljsko v napetem pričakovanju. Slednjic pride pismo in na ovitku je bilo ime nove delniške družbe.

Ravnatelj te družbe je Bozo sporočil, da ga je profesor Zele zelo priporočil in da je tvrdka pripravljena vzeti ga v službo. In ker je sam svojega prijatelja Štefana Kolnika tako tople priporočil, se bodo tudi z njim pogajali. Za njegova iznajdba se zelo zanimajo in je zato najboljša, da o njej z njim osebno govore.

Nato je bilo izmenjanih še nekaj pisem med tvrdko in obema prijateljsko. Tudi profesor Zele je Bozu še enkrat pisal. Sam je govoril z ravnateljem Herderjem, ki je glavni delničar podjetja in zelo dober trgovec. Sicer je tudi med tistimi, ki so šele v zadnjem času obogatili, toda ni tako samopašen, kot so drugi te vrste ljudi.

Pogajanja so se za oba zadovoljno iztekla. Zelo sta bila vesela, ko jima je tvrdka poslala pogodbo za pet let. Razveljavljajo njihovi obveznosti v Stockholmu je bilo popolnoma lahko.

Ko je bilo vse urejeno, je Bozo pisal svoji sestri, kateri natančno popiše vse, kar se je zgodilo.

Sedaj ne bo več dolgo, draga sestra, ko bom v položaju za Tebe skrbeli. In tako se moreva v doglednem času veseliti na zopetno svidenje.

Daniela je bila še vedno v Hedgehouse. Vsled njenega vpliva je gospa Lentikoff ostala osem tednov.

Ko Bozo sklene pismo na sestro, ga položi na mizo v družabni sobi. Na to pokliče svojega prijatelja, ki je bil v sosednji sobi.

S pismom sem gotov, zato moreva iti.

Da — je že čas. Ali si svoji sestri poslal tudi moj pozdrav?

Seveda sem.

Štefan stopi k mizi, na kateri je bilo pismo. Slučajno opazi naslov:

Gospica Daniela Falkner, pri gospej Lentikoff, Hedgehouse, Anglija, grofija Kent.

Pri imenu Lentikoff se zgane.

Lentikoff? Kako čudno — toda menda vendar ne. To ime v Rusiji ni redko. In vendar si mi rekel, da je nova gospodinja tvoje sestre Rusinja.

Saj poročena je bila z Rusom. Zakaj te zanima to ime?

Ni! Ime je v meni samo zbudilo spomine. Saj veš, da me boli vse, kar je v zvezi z Rusijo.

Samo ne misli več na to, Štefan — preteklost mora biti za tebe pokopana, da moreš v bodočnosti stati na trdni podlagi.

Štefan dvigne glavo in okoli njegovih ust se raztegne poteza ellemne odločnosti.

Da, Bozo, bodočnost je moja, ker si jo hočem sam vsivariti. Sedaj pa pojdiva, ker je že čas, da prideva v urad.

In svojo dolžnost bova izpolnjevala do zadnjega dne, ker nama niso pri razveljavljenju pogodbe delali nikake zapreke.

Oba prijatelja zapustita stanovanje in gresta na delo. Stockholmskim ženam in dekletom ni bilo mogoče zametiti, ako so z velikim zanimanjem gledale za visoko zrasčenima, močnima postavama. Vsako žensko oko je na nju moralo z veseljem gledati.

10. poglavje.

Daniela je prejela pismo svojega brata, ki ji poroča, da bo šel prihodnje dni s svojim prijateljem v Vratislavo. Gospa Lentikoff se je sama čudila, da je tako dolgo ostala na istem kraju.

Zato se jman zahvaliti samo vaši pomirjevalni družbi, Daniela. Čutim, da vaša vesela narava zelo dobro vpliva na mene, — ji pravi.

Danieline oči pri teh besedah zažare.

Kako sem tega vesela, vam ne morem povedati, milostljiva gospa, — ji odvrne Daniela.

In če se je še tako veselila svidenja s svojim bratom, si vendar pravi, da ji ne bo tako lahko ločiti se od svoje gospodinjice.

Slednjic žene nemir gospo Lentikoff zopet dalje. Za nekaj tednov je hotela iti v neko angleško kopalnico. Odloči se za Brighton, ki je "biser angleške Riviere". Gospa Lentikoff je bila vedno prepričana, da najde najmirnejši kraj v najzibavnejših kopalnicah.

V majhnih kopalnicah me vedno nadlegujejo z radovednostjo, — pravi Daniela.

Iz Brightona je gospa Lentikoff nameravala iti v Pariz in od tam v Nico. Čez zimo pa je nameravala ostati v svoji vili ob Comerskem jezeru.

Danielo so veselili ti potovalni načrti. Bila je mlada in mikalo jo je videti kaj sveta. Svoje veliko veselje tudi izrazi z besedami, tako da se mora gospa Lentikoff smejati.

Upam, da bom pri vaši veseli naravi tudi jaz imela užitek na potovanju. Veselilo me bo, ako vam bom mogla pokazati kaj novega. Do sedaj sem te kraje obiskala samo v družbi Nataše in ker smo že stare, nas ti kraji niso več zanimali. Sedaj pa nas boste vi razvedrili s svojim veseljem.

Zelo ste dobri, milostljiva gospa.

Gospa Lentikoff vzdihne.

Draga Daniela, nekaj moram storiti, da vas nonlačam za svoje sitnosti, ki jih tako voljno in potrpežljivo prenašate.

Sicer sem mnogokrat opazila, da ste žalostni in potrti in večinih tudi obupani, toda o kaki sitnosti pri vas do sedaj še nisem ničesar opazila.

Bil je vendar le lep in prijeten občutek, da je mogla biti kaj tej ubogi, nesrečni materi.

Ne mislim na to, da bi vas zapustila, milostljiva gospa — dokler me sami ne odslovite.

To se pač ne bo nikdar zgodilo, Daniela, — odgovori v prepričanju stara gospa.

Po tem razgovoru odide Daniela v svojo sobo, da bi še enkrat prebrala bratovo pismo. Njegovega uspeha je bila neizmerno vesela in ji je bilo seveda žal, da sedaj ni v Vratislavi, ko pride tja njen brat. Toda v svoji službi je bila zadovoljna in je bila trdno odločena, da na noben način ne pade bratov v breme, dokler more sama za sebe skrbeli.

Smeje bere konec pisma.

Ne smem pozabiti, draga sestra, da Ti izročim pozdrav Štefana Kolnika. Zelo je vesel, da mu vračaš njegove pozdrave.

In tudi jaz se tega veselim, kajti Štefan mi je postal tako drag prijatelj, da ga moras Ti nekoliko zapreti v svoje srce. Škoda, da se o osebno ne poznate, kajti prepričan sem, da bi se med seboj čudovito razumela.

Bozo je o Štefanu Kolniku toliko lepega poročal, da ni mogla drugače, kot da se je zanj zelo zanimala.

Bratu odgovori, še predno odpotuje iz Hedgehouse ter mu med drugim piše:

Pozdrav gospoda Kolnika vračam z isto iskrenostjo. Ti in on, sta z mojimi mislimi tako tesno zvezana, da ne morem misliti na enega, ne da bi se spomnila tudi drugega. Iz celega svojega srca se mu zahvalim, da je Tvoj dober prijatelj in Ti je pomagal, da se moreš zopet veseliti življenja. Kajti tedaj, ko si se vrnil iz Rusije, si bil zelo nezadovoljen in obupan. To je pa bilo tudi razumljivo po vsem tem, kar si doživel, toda zelo mi je bilo hudo. Sedaj pa vidim iz Tvojih pisem vedno bolj in bolj starega, veselega Bozo, ki je prej doma vedno skrbel za to, da v hiši ni manjkalo veselja.

Pišes mi sicer, da je Tvoj prijatelj Štefan pretrpel mnogo hudega in da je zelo resen. Mogoče pa je ravno to zbudilo Tvojo veselo naravo, kajti to vidim sedaj sama na sebi. Ako je treba razvedriti žalostnega človeka, se potrudimo, da smo sami veseli in če opazimo, da se nam posreči, smo v resnici veseli.

Zdi se mi, da se med seboj zelo dobro razumeta in da bosta eden drugemu pomagala in bosta občutila medsebojno veselje. Veseli me, da Te bo Štefan Kolniko spremljal v Vratislavo in želim obema mnogo uspeha.

ve. In tudi jaz se tega veselim, kajti Štefan mi je postal tako drag prijatelj, da ga moras Ti nekoliko zapreti v svoje srce. Škoda, da se o osebno ne poznate, kajti prepričan sem, da bi se med seboj čudovito razumela.

Bozo je o Štefanu Kolniku toliko lepega poročal, da ni mogla drugače, kot da se je zanj zelo zanimala.

Bratu odgovori, še predno odpotuje iz Hedgehouse ter mu med drugim piše:

Pozdrav gospoda Kolnika vračam z isto iskrenostjo. Ti in on, sta z mojimi mislimi tako tesno zvezana, da ne morem misliti na enega, ne da bi se spomnila tudi drugega. Iz celega svojega srca se mu zahvalim, da je Tvoj dober prijatelj in Ti je pomagal, da se moreš zopet veseliti življenja. Kajti tedaj, ko si se vrnil iz Rusije, si bil zelo nezadovoljen in obupan. To je pa bilo tudi razumljivo po vsem tem, kar si doživel, toda zelo mi je bilo hudo. Sedaj pa vidim iz Tvojih pisem vedno bolj in bolj starega, veselega Bozo, ki je prej doma vedno skrbel za to, da v hiši ni manjkalo veselja.

Pišes mi sicer, da je Tvoj prijatelj Štefan pretrpel mnogo hudega in da je zelo resen. Mogoče pa je ravno to zbudilo Tvojo veselo naravo, kajti to vidim sedaj sama na sebi. Ako je treba razvedriti žalostnega človeka, se potrudimo, da smo sami veseli in če opazimo, da se nam posreči, smo v resnici veseli.

Zdi se mi, da se med seboj zelo dobro razumeta in da bosta eden drugemu pomagala in bosta občutila medsebojno veselje. Veseli me, da Te bo Štefan Kolniko spremljal v Vratislavo in želim obema mnogo uspeha.

Nekaj dni pozneje je gospa Lentikoff s svojo družbo odpotovala iz Hedgehouse ter je odšla v Brighton. Tukaj se je nastanila v palači podobnem hotelu na korzu morskoga obrežja.

Daniela je vidno oživela pod osvetožajočim vplivom morskoga kopalnice in brezskrbnega življenja. Bila je lepša kot kdaj poprej in gosposke so z občudovanjem gledali za njo, kadar je šla z gospo Lentikoff v kopalnico, ali pa, kadar se je pokazala na terasi hotela ali pa v obednici.

Drugeče pa sta obe, kot navadno, živeli sami za sebe. Gospa Lentikoff ni nikdar sklepala novih prijateljstev. Ljudi se sicer ni izogibala in je prenašala njihovo družbo, kadar je pač morala, toda ni jim prišla bližje, kot je bilo potrebno.

Nekoč gre gospa Lentikoff z Danielo k simfonijskemu koncertu v "domu". Danieli je hotela nuditi priložnost, da sliši glasbo, in ker Daniela svoje gospodinjice ni nikdar hotela pustiti same, je tedaj šla z njo. Toda ni zdržala niti do konca prvega dela. Godba ji je težko legla na živce in morala je iti.

Ali se ne počutite dobro, milostljiva gospa? — jo vpraša skrbno Daniela.

Godbe ne morem prenesti, Daniela. Žal mi je, da sem morala motiti vaše veselje. Toda brez mene gotovo ne bi sami ostali.

Prav gotovo ne, milostljiva gospa. In zaradi mene si ni treba nalagati takih nadlog. Pojdimo še nekoliko na izprehod na promenado, tam se boste zopet pomirili. Mislim, da bova doli pri obrežju same z luno in Bogom.

Gospa Lentikoff se smeje.

Poleg tega pa imam še za družbo lepo, ljubeznivo damo, ki se mora zadovoljiti s černo staro ženo.

O černa, stara žena je mnogo duhovitejša in zabavnejša družba, kot pa imenovana mlada dama.

Z vami se ne maram pripraviti, draga Daniela.

Tako potече nekaj tednov prav prijetno za Danielo. Nato pa pride slabo vreme in gospo Lentikoffovo je neusmiljeno mrazilo. Naglo se odloči in odpotuje v Pariz.

Daniela je sedaj vedno nosila mali kovček iz rdečega usnja, kadar je potovala s svojo gospodinjo. In v resnici ga je čuvala kot punčico svojega očesa. Tudi s hotelskimi uslužbenci je prevzela ves posel in ravno tako s prenašalec prtljage. In to je bilo za gospo Lentikoff dobro. Ni pa ji bilo treba več govoriti s tujimi ljudmi, temveč je samo naročila Danieli, kar je hotela imeti.

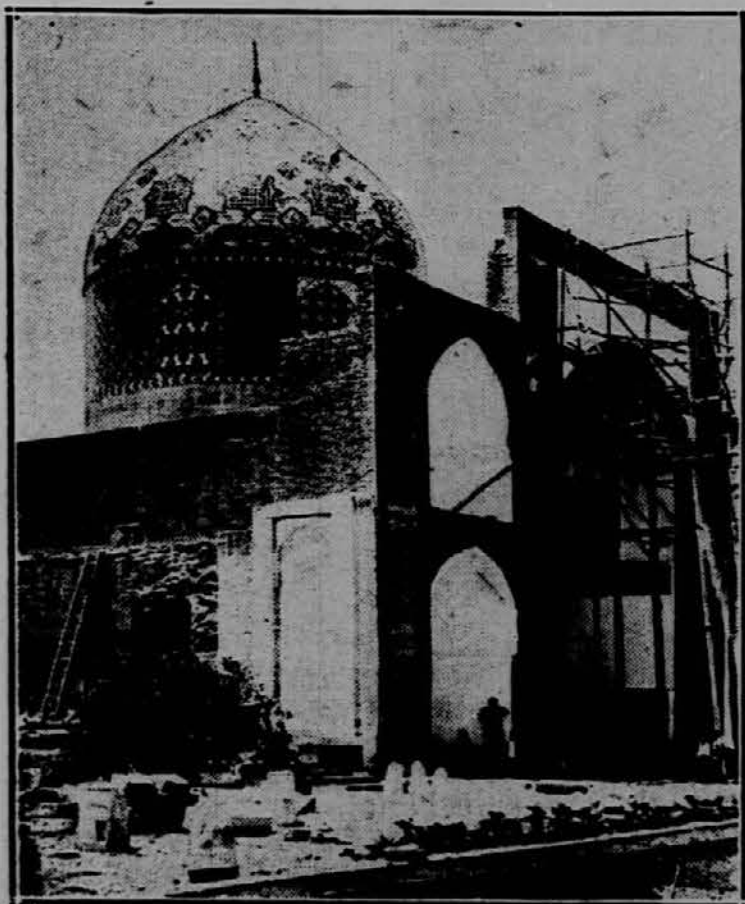
V Parizu se je gospa Lentikoff nastanila v hotelu, v katerem je imela navado stanovati. Kot povsod, je dobila najboljšo postrežbo in najlepše sobe.

Daniela je v nekaj dneh Pariz dobro spoznala, kajti z gospo Lentikoff se je vozila po mestu več ur ter si je ogledala najlepše kraje mesta in Bois de Boulogne.

Medtem pa je počasi prihajala jesen. Pod vplivom hladnih noči so se drevesa barvala in dnevi so bili megleni. Slabo vreme je zelo slabo vplivalo na gospo Lentikoff. Postala je zelo sitna in nervozna, in četudi si je to sama očitala, Daniela v onih dneh ni imela nikakih prijetnosti.

(Dalje prihodnjic.)

POPRAVLJENJE OMAROVE GROBNICE

Slika nam kaže grobnico slavnega perzijskega pesnika Omara Khayama v Mishapuru, Perzija. Grobnico bodo popravili z denarjem, ki ga je prispevalo perzijsko društvo za ohranjanje starih spomenikov.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V Barberton, Ohio, se je pretekli teden v četrtek poročil Anton Šabec, stavec pri Ameriški Domovini, z Ano Turk, uradnico pri New York Central R. R. Company.

Zadnjo nedeljo je bil v predmestju Chicago La Grangu aretiran neki Frank Dolanc (Dolenc?) alias Jos. Štimac, ki je pribežal iz Milwaukeeja, kjer je bil obtožen tatvine avtomobila. Zaprl so ga v lokalne zapore, toda čez noč je raztrgal mrežo in ušel iz ječe. Prost je bil le devet ur, nakar so ga spet prijeli in topot so ga vtaknili vječo v Oak Parku, ki je menda boljša. Dolanc ali Štimac je prej bival v Jolietu in star je 23 let.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadejni, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, peravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POCVANJE

RESITEV 44 RUSOV Z LEDENE PLOŠČE

Moskva Rusija, 23. avgusta. Na krovu ruskega ledolomca Krassina je več ruskih znanstvenikov dospelo do 44 Rusov na Wranglovem otoku v Severnem ledenem morju, severozapadno od Berinske morske ožine, kjer so živeli že pet let.

Rešitev so pričakovali že lansko jesen, ko je bil tovrstni parnik Čeljuskin na potu na Wranglov otok, ki se je pa popotil. S ponesrečenega parnika sta se rešila na ledeno ploščo 102 potnika. Čez več mesecev so bili vsi rešeni z aeroplani.

Ves čas svojega bivanja na ledeni plošči so dobivali živež z aeroplanom in so bili po radiju v stalni zvezi s celino.

Sleparske diplome.

V Sarajevu so se pojavile najrazličnejše diplome, zlate kolajne in druga odlikovanja, ki naj bi jih bili dobili sarajevski trgovci na raznih razstavah v inozemstvu. Ta odlikovanja in priznanja so trgovci kupovali od raznih agentov za cene od 100 do 50 Din in še več. Trgovci so svoja odlikovanja razstavljali tudi v oknih in ker so se razna odlikovanja nanašala tudi na nedavno razstavo v Firenzi, je italijanski konzul v Sarajevu stopil v stike z razstavnim odborom ter dognal, da so bile diplome ponarejene. Policija je uvedla preiskavo in spravila pod ključ nekaj sleparskih agentov.

ODPLUTJE PARNIKOV ZA MESECE AVGVST 1934

29. avgusta: Olympic v Cherbourg Albert Ballin v Hamburg Washington v Havre 30. avgusta: Paris v Havre 31. avgusta: Europa v Bremen Leviathan v Havre

KRETANJE PARNIKOV ZA MESECE SEPTEMBER, 1934

1. septembra: Conte di Savoia v Havre 4. septembra: St. Landam v Boulogne sur Mer 5. septembra: M. Jestic v Cherbourg Deutschland v Hamburg Pennland v Havre Bejartaria v Cherbourg 8. septembra: Voisandam v Boulogne sur Mer Ile de France v Havre 11. septembra: Bremen v Bremen 12. septembra: Aquitania v Cherbourg Manhattan v Havre Hamburg v Hamburg 14. septembra: Olympic v Cherbourg 15. septembra: Lafayette v Havre Milwaukee v Hamburg Rex v Genova Vendam v Boulogne sur Mer 18. septembra: Paris v Havre Europa v Bremen 19. septembra: Paris v Havre Europa v Bremen 19. septembra: Pres. Roosevelt v Havre New York v Hamburg 20. septembra: M. Jestic v Cherbourg 22. septembra: Champlain v Havre Sarnia v Trst 23. septembra: St. Landam v Boulogne sur Mer 26. septembra: Muretania v Cherbourg Washington v Havre Albert Ballin v Hamburg 28. septembra: Bremen v Bremen 29. septembra: Conte di Savoia v Genova Ile de France v Havre

Povesti in Romani:

Table listing various books and stories with prices. Includes titles like 'Sanjska knjiga, mala', 'Ugrabljeni milijonar', 'Volki spokornik in druge povesti', 'Zlatokopi', etc.

Knjigarna "Glas Naroda" SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 216 West 18th Street, New York